స్టేషన్నుంచి బస్టాండ్ వద్దకు చేరేటప్పటికి బస్సు అసలు రాలేదని తెలిసింది. సుబ్రహ్మణ్యం ఈ మాత్రానికేనా ఇంత తొందరపడి వచ్చినదని విసుక్కుంటూ ఒక చిన్న కిళ్ళీకొట్టుదగ్గరకు వెళ్ళాడు. నేను కూడా అతన్ని అనుసరించాను. మేమిద్దరమూ అతని ఊరికి వెళుతున్నాము. ఇద్దరం బి. ఎస్‌సి. పరీక్షలు వ్రాసి ఫలితాలకోసం ఎదురు చూస్తున్నాం. ఆ ఊరికి వెళ్ళటం నాకిదే మొదటిసారి అతనుకూడా కొన్ని సంవత్సరాలుగా వెళ్ళటం మానివేశాడు, వాళ్ళవాళ్ళంతా ఇక్కడికి వచ్చేయటం చేత. ఆ ఊరు వెళ్ళాలంటే ముందు రైలులో కొంత దూరం వెళ్ళి, అక్కడినుంచి బస్సులో ప్రయాణం చెయ్యాలి. [కొన్ని కారణాలవల్ల ఊరి పేరు ఇక్కడ చెప్పటానికి వీలులేదు.]

కిళ్ళీ షాపువాడిని రెండు సోడాలు కొట్టమని చెప్పాడు సుబ్రహ్మణ్యం. అతను సుబ్రహ్మణ్యంవైపు శ్రద్ధగా చూసి,

"నన్ను మర్చిపోయినట్లున్నారే, సుబ్రహ్మణ్యంగారూ!" అన్నాడు

ఇతను కొంచెం తికమకపడినతర్వాత గుర్తుపట్టాడు.

"నువ్వేనా, రామలింగం! ఎవరో అనుకున్నాను! ఎప్పటినుంచి? రామనాథంగారి దగ్గర మానేశావా? ఏమిటి?" అని గబగబ అడిగాడు. రామలింగం సోడా కొట్టి అందిస్తూ,

"రెండు సంవత్సరాలయిందండీ" అన్నాడు. సోడా కొంచెం తగ్గేవరకూ ఆగాడు.

"అసలు రావటమే మానేశారేమండీ సుబ్రహ్మణ్యంగారూ?" అని రామలింగం అడిగాడు.

"అవునయ్యా! మా వాళ్ళంతా ఇక్కడికి వచ్చేశారుగా! మరి నువ్వు ఇక్కడే ఉంటున్నావా?" అన్నాడు సుబ్రహ్మణ్యం. వారిద్దరి సంభాషణ నాకు కొంచెం విసుగు పుట్టించింది. ప్రక్కకి జరిగి బస్‌స్టాండ్ వైపు చూస్తూ నుంచున్నాను. రామలింగం నెమ్మదిగా సుబ్రహ్మణ్యాన్ని అడిగి తెలుసుకుంటున్నాడు. ఒక చిన్న హోటల్‌లోనుంచి కొంచెం అల్లరి బయలుదేరింది. ఇంతలో గట్టిగా అరుస్తూ ఇద్దరు బయటికి వచ్చారు. వారిలో ఒకతను హోటల్‌లో పనిచేసేమనిషి అని తెలుస్తోంది. రెండో వ్యక్తి లావుగా, ఖాకీ నిక్కరుతో, గుండీలవి వగైరాలో పొట్టిగా చేయించిన క్రాపుతో రౌడీ అనిపిస్తున్నాడు. కళ్ళుకూడా ఎర్రగా ఉన్నాయేమోనని నాకు అనిపించింది.

"పోవయ్యా! అర్థణాగా తక్కువయింది! మరోసారిస్తాలే!" అని గొణుగుతున్నాడు. జనం చుట్టూ మూగయ్యారు.

"మా[…] సుబ్రహ్మణ్యంగారూ! వాడెవడో తెలుసా? సుబ్బయ్య!" అని

ఎ. పుల్లయ్య

రామలింగం అనటం విన్నాను

"ఏమిటి? సుబ్బయ్యా? అతనేదో బస్ సర్వీస్ నడుపుతున్నాడని విన్నానే!" అని సుబ్రహ్మణ్యం ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు.

"ఎన్నినాళ్ళైందండీ!" అని రామలింగం ఏదో చెప్పబోతూ, సిగరెట్లకోసం వచ్చిన వారి కేసి సిగరెట్లు అందించాడు. అంతా తాగి చెడగొట్టుకాడండీ. ఇప్పుడు డ్రైవింగ్ లైసెన్సుకూడా క్యాన్సిల్ చేశారు."

"ఏమిటోయ్ సుబ్రహ్మణ్యం!" అని నేను అడిగాను.

"సుబ్బయ్య, బాగా డ్రైవర్‌గా చేరి చివరికి బస్సర్వీస్ కూడా నడిపాడు. మా ఊరి. లైసెన్సు ఎందుకు క్యాన్సిల్ చేశారయ్యా రామలింగం?"

"చివరికి తాగుడెక్కువయిపోయి ఊరికే ఏక్సిడెంట్సు చేయటం మొదలు పెట్టాడు. ఇక్కడి ఇన్‌స్పెక్టర్ గారు కేసు పెట్టించి లైసెన్సు కట్టించేశారండీ. ఆయన్ని చంపేస్తానని సుబ్బయ్య కొన్నాళ్ళు గోలకూడా చేశాడండీ."

సుబ్బయ్య పోట్లాట ఇంకా ఎక్కువయినట్లుంది. జనం బాగా మూగిపోయారు. అరుపులు, దబాయింపులు, తిట్లు వినిపిస్తున్నాయి. మేముకూడా అటువెళ్ళాం. సుబ్బయ్యను చూస్తే అక్కడివారికి కొంచెం భయమేమో ననిపించింది. హఠాత్తుగా జనం గోల తగ్గిపోయింది. ఒక సబ్-ఇన్‌స్పెక్టరూ, కానిస్టేబిలూ జనాన్ని అదలిస్తూ లోపలికి తోసుకొని వస్తున్నారు.

"ఏమిట్రా గొడవ?" అని గట్టిగా అరిచాడు సబ్-ఇన్‌స్పెక్టర్. అతనుకూడా లావుగా, బలంగా ఉన్నాడు. ఖాకీనిక్కరు ఇస్త్రీ మడత అట్లాగ నుంచునివుంది. సుబ్బయ్యను జబ్బపుచ్చుకుని మళ్ళీ అడిగాడు. సుబ్బయ్య

ఇంతలో గట్టిగా అరుస్తూ ఇద్దరు బయటికి వచ్చారు.

ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక

కథా రచయితలకు మహదవకాశం

ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక **1-11-59** తేదీకి దీపావళి ప్రత్యేక సంచికగా వెలువడుతుంది. ఈ సంచికకు ముఖ్యాకర్షణగా కథలపోటీ నిర్వహిస్తున్నాము.

మొదటి బహుమతి రూ. 75/-

పోటీ నిబంధనలు:

1. పోటీకి ప్రవేశ రుసుము లేదు. ఎవరైనా పాల్గొనవచ్చును.
2. కథలు వారపత్రికలో 5 పేజీలకు మించరాదు.
3. రచనలు స్వతంత్రమైనవై ఉండాలి. ఏవిషయం మీదనైనా కథ వ్రాయవచ్చును.
4. 3-10-59 తరవాతవచ్చేకథలను పోటీకి స్వీకరించము.
5. నిరాకరించిన కథలు త్రిప్పి పంపగోరువారు తగిన స్టాంపులు కథతోపాటె పంపాలి.
6. కథలు కాగితానికి ఒకవైపునే వ్రాసి పంపాలి.
7. పోటీలో నెగ్గని కథ లేవైనా ప్రచురణార్హమని తోస్తే మామూలు సంచికలలో ప్రచురిస్తూ ఉంటాము.

అక్టోబరు 3లోగా కథలు మాకు చేరాలి.

తిరగబడతాడేమో ననుకున్నాను కాని బిడిలించుకుని మాత్రం అవతలికి వెళ్ళిపోయాడు. సబ్-ఇన్‌స్పెక్టర్ హోటల్ వాడికి ఏదో నచ్చచెప్తున్నాడు.

"ఆయనేనండి ఇన్‌స్పెక్టర్ ప్రసాద్ గారు" (రామలింగం చెప్పిన పేరు ఇది కాదు; ఇక్కడ మార్చివేశాను) అని మావెంటనే వచ్చిన రామలింగం మెల్లిగా చెప్పాడు.

"సుబ్బయ్యా! లాకప్‌లో పెట్టిస్తా జాగ్రత్త! పోనీ అనుకుంటె...!" సబ్ ఇన్‌స్పెక్టర్ అరిచాడు. కానిస్టేబిల్ జనాన్ని మందలిస్తూ ఉండగా బస్సు పెద్దచప్పుడుతో వచ్చింది. రామలింగం మాతోబాటువచ్చి సామాను ఎక్కించడానికి సాయపడ్డాడు.

"కొట్టు చూసుకోవయ్యా" అంటెకూడా వినలేదు. సుబ్రహ్మణ్యం టిక్కెట్లుకొంటూ ఉంటె నేను రామలింగానికి సోడా డబ్బులిచ్చాను. సుబ్బయ్యగొడవ బాగా తగ్గిపోయింది. పోలీసువారిద్దరూ బస్‌వైపే వస్తున్నారు.

"చాలా 'స్ట్రిక్ట్' అండీ ప్రసాద్ గారు. ఈ చుట్టుపక్కల ఆయనంటే హడల్ అందరికీ—ఆయనే లేకపోతే సుబ్బయ్య ఏం చేసేవాడో" అన్నాడు రామలింగం తొందరగా. సుబ్రహ్మణ్యం కూడా వచ్చాక మేము ముగ్గురం రామలింగం కొట్టువైపుకు వెళ్లాము.

"ఇప్పుడేం చేస్తున్నాడోయ్ అతను రామలింగం?" సుబ్రహ్మణ్యం అడిగాడు.

సుబ్బయ్య భార్య మేము వెళ్ళే ఊరుదగ్గర తనలాగే చిన్న కిళ్ళీ దుకాణాన్ని నడుపుతున్నదని రామలింగం చెప్పాడు.

కొంతసేపయినతర్వాత రామలింగంతో చెప్పి మేమిద్దరం బస్సు ఎక్కడానికని వెళ్ళాము. సుబ్బయ్య త్వరత్వరగా మావైపు వచ్చి సుబ్రహ్మణ్యానికి నమస్కారం చేశాడు. "జ్ఞాపకముందండీ?" అని బొంగురు గొంతుకతో సుబ్రహ్మణ్యాన్ని పలకరించాడు. సుబ్రహ్మణ్యం కొంచెం ఖంగారు పడ్డా చిరునవ్వు తెచ్చుకుని "లేకేం" అన్నాడు.

"మన ఊరికేనా?" అని సుబ్బయ్య అడిగాడు.

"అవును."

"నాక్కూడా ఒక టికెట్ కొనివ్వండయ్యా! మన ఊరికతల దిగిపోతాను"

ఒకక్షణం అనుమానించి "సరే"నన్నాడు సుబ్రహ్మణ్యం. సుబ్బయ్య నావైపొకసారి చూసి డ్రైవర్ సీటుదగ్గరకు చరచర నడిచి వెళ్లాడు: సబ్ ఇన్‌స్పెక్టర్ మావైపు రావడం వల్లనేనని గ్రహించాను. కాని ప్రసాద్ కండక్టర్‌తో తను కూడా వస్తున్నట్లు చెప్పి టిక్కెట్ కొనబోతున్నాడు. కండక్టర్ వద్దన్నా వినకుండా, టికెట్ డబ్బు ఇచ్చాడు

★ పాత బస్సు ★

"మన సీటు ముందర. రారా!" సుబ్రహ్మణ్యం పిలిచాడు. కాని మేము వెళ్లేటప్పటికి సుబ్బయ్యా సీట్‌లో ఉన్నాడు.

సుబ్బయ్యా జంకుతూ, "సుబ్రహ్మణ్యం గారూ! బస్‌లో ప్రసాద్ గారొస్తున్నారు. నే నిక్కడే కూర్చుంటానండీ," అన్నాడు. నాకూ కూడా లోపలే కూర్చుందామనిపించి సుబ్రహ్మణ్యంతో చెప్పాను. ఏమనుకున్నాడో సుబ్రహ్మణ్యం వెంటనే ఒప్పుకున్నాడు. సుబ్బయ్యా నావైపు చూసి చిరునవ్వు నవ్వాడు. డ్రైవర్ సీటుకి ఆనుకుని ఉన్న దానికి ఎదురుగా ఉండే సీటులో నేనూ సుబ్రహ్మణ్యం కూర్చున్నాము. మాకు ఎదురుగా ఉన్న సీట్‌లో చివరగా, కిటికీదగ్గర సబ్ ఇన్‌స్పెక్టర్ ప్రసాద్ కూర్చుని ఒక పక్క పొట్లాన్ని జాగ్రత్తగా విప్పుతున్నాడు. బయట కానిస్టేబిల్ నుంచుని ఉన్నాడు.

బస్ నిండగానే కండక్టర్ ఈలవేశాడు. పాతబస్సు కాబట్టి వెంటనే స్టార్ట్ అవలేదు. సుబ్రహ్మణ్యం పక్కన ఒక ముసలాయన కూర్చుని ఉన్నాడు.

"ఘాట్ సెక్షన్ అన్నావు, ఈ బస్సు కొండలమీద వెళ్లేట్టుందంటావా?" అని సుబ్రహ్మణ్యాన్ని అడిగాను.

"ఈ 'రూట్' లో ఇంకా కొన్ని పాతబస్సులే నడుస్తున్నాయి. అయినా ఇరవై ముప్ఫైమైళ్ళు తప్ప రోడ్డు పెద్ద ఘాట్ సెక్షన్‌లో లేదులే" సుబ్రహ్మణ్యం బస్సు మోతపైన వినబడేందుకు కొంచెం గట్టిగా చెప్పాడు.

రెండుమూడు చోట్ల ఆగిన తర్వాత ఘాట్ సెక్షన్‌లోకి వచ్చాము; డ్రైవర్ గియర్ మార్చడంచేత అసలే ఎక్కువగా ఉన్న ఇంజన్ శబ్దం మరింత పైస్థాయిలోకి వెళ్ళింది. బస్సు కుదుపుమీద సుబ్రహ్మణ్యం విసుక్కున్నాడు. నేను 'ఊ' కొడుతూ కిటికీలోనుంచి క్రమంగా దూరమైపోతున్న బయలుప్రదేశాన్ని, లోయలను చూస్తూ ఉన్నాను. ఆ రోడ్డులో అట్టే వంపులు లేవు. బస్‌లో వాళ్ళంతా ఏవేవో మాట్లాడుకుంటున్నారు. సబ్ ఇన్‌స్పెక్టర్ గారు కునుకు తీయడం చూసి నాకూ కూడా నిద్రవచ్చింది.

ముంగుకు పడినట్టయి మెలకువవచ్చింది.

"ఇక రోడ్ కిందకి దిగుతుంది. మళ్ళీ అవతల కొండమీదకి వెళ్ళినతర్వాత పైకి వెళ్తుంది. చూడు" అని సుబ్రహ్మణ్యం చూపిస్తున్నాడు. "వాటి రెండింటిమధ్యా చిన్న బ్రిడ్జి ఉంది. అక్కడ్నుంచి మంచి 'వ్యూ' చూడొచ్చు."

కొందరు ప్రయాణీకులు మేమున్న ఎత్తును గురించీ, క్రింది లోయలనుగురించీ మాట్లాడుకుంటున్నారు. రోడ్డుకు ఒకవైపు చెక్కి వేయబడిన కొండచరియ, మరొకవైపు అగాథం; బస్సు వేగం చాలా ఎక్కువగా ఉన్నదేమోనని అనిపించింది నాకు. సబ్ ఇన్‌స్పెక్టర్ గారుకూడా వెనక్కి తిరిగి డ్రైవర్‌తో వేగం తగ్గించమని చెప్పారు. అతడు తల ఊపాడుకాని వేగం తగ్గలేదు. కొంచెం ఎక్కువ అయినట్లుకూడా ఉన్నది. కొంచెం ఖంగారుగా డ్రైవర్ వైపు చూస్తున్నారు ప్రసాద్ గారు. నేను ముందుకు వంగిచూశాను. డ్రైవర్ ఊరికే నొక్కుతున్నాడుగాని "బ్రేక్" పడటంలేదు! బస్ వేగం మరింత ఎక్కువఅయింది.

"హాండ్‌బ్రేక్ వెయ్యవయ్యా" అని ప్రసాద్ గారు గట్టిగా చెప్పారు.

"అదికూడా పనిచెయ్యడం లేదండీ" సుబ్బయ్య జవాబిచ్చాడు. ప్రయాణీకులలో కొంచెం అస్థిమితం ఏర్పడింది. ఏమిటని కొందరు అడిగారు. కొందరు గోలచెయ్యడం మొదలుపెట్టారు. డ్రైవర్ ముందు అద్దంలోనుంచి రోడ్డు మావైపు రావడంచూస్తే నాకు కూడా భయంవేసింది. 'స్పీడ్' నలభై దాటిపోయింది

"సెకండ్ గియర్‌లోకి మార్చవయ్యా" అని సుబ్బయ్య అరవటం నాకు వినబడింది! గియర్ కడ్డీని గట్టిగా లాగాడు డ్రైవర్. అది ఊడిపోయి చేతిలోకి వచ్చింది! సుబ్బయ్యా దాన్ని లాక్కుని బయటికి విసరివేశాడు. డ్రైవర్ భయపడినా రోడ్డువంపుల నెలాగో తిప్పివేస్తున్నాడు. ప్రతి వంపుదగ్గరా పెళ్లు పెద్ద చప్పుడు చేయటం, బస్సులో మేమందరం సీట్లమీద నుంచి జారిపడిపోయినంతపని జరగడం—పడిపోకుండా పట్టుకుని కూర్చున్నాం.

సబ్ ఇన్‌స్పెక్టర్ డ్రైవర్‌తో ఏదో

కొట్టి ఆపమని చెప్పాడని తర్వాత తెలిసింది. కాని డ్రైవర్ వినేస్థితిలో లేడు. అదికాక ఆ వేగంలో చరియకు గుద్దిసే ఎదురుగానున్న లోయలోకి దొర్లిపోయే వాళ్ళమేమో. ఇంజన్ మోతతో ప్రయాణీకుల గోలకూడా కలిసిపోయింది.

"సుబ్బయ్యా!" అని ప్రసాద్ పిలవడం మాత్రం వినిపించింది. అతనితో ఏమి చెప్పాడో తెలియలేదు. సుబ్బయ్యా విన్న తర్వాత, కాదన్నట్లు తల అడ్డంగా ఆడించాడు, భయంగా, ఆశ్చర్యంగా. ప్రసాద్ ముఖం కందిపోయింది. ఇంకా అరవడం మొదలుపెట్టాడు. సుబ్బయ్యా సరేనన్నట్లు తలను ఆడించి డ్రైవర్ చెవిలో ఏదో అరిచాడు. ఇతనిలాగా మొదట కాదన్నా తర్వాత ఒప్పుకున్నట్లు కనిపెట్టాను. తలుపు తీసి ఫుట్ బోర్డు మీదకు దిగినుంచున్నాడు. అతను దిగుతూ ఉండగానే సుబ్బయ్యా స్టీరింగ్ తీసుకున్నాడు.

కొందరు ప్రయాణీకులు బయటికి దూకుతామని విస్వాసం మొదలుపెట్టారు. కండక్టర్ వారిని కష్టంతో వారిస్తున్నాడు. మాపక్క సీటులో ఆయన, "ఆ సుబ్బయ్య కిచ్చారేమిటి" అని అరవడం, మరి కొందరు అదే విధంగా అడగడం జరిగింది.

"ఎవరన్నా మాట్లాడితే చంపేస్తాను!" అని సబ్ ఇన్‌స్పెక్టరుగారు గర్జించారు. "ఏ......న్నా కదలితే తల పగలగొట్టాను! ...స్తాను, జాగ్రత్త!" ఆయన ముఖం కందిపోయింది. ఈ అరుపుతో వాళ్ళ గొడవ బాగా తగ్గిపోయింది.

"ఈ బస్సు మామూలుగా ఆగదు. అవతలి కొండకీ..." అంటూ ఉంటే బస్సు పెళ్లు మోతతో తిరిగి ఆయన క్రిందపడిపోయినంత పని అయింది. "...అవతలకొండకీ మన కొండకీ మధ్య 'బ్రిడ్జి' ని దాటగలిగితే రోడ్డు పైకి వెళ్తుంది కాబట్టి అదే ఆగిపోతుంది," అని ఎలాగో అరిచాడు. నేనూ సుబ్రహ్మణ్యం ఒకళ్ళముఖాన్ని ఒకళ్లం చూసుకున్నాం. సుబ్రహ్మణ్యం ఏదో చెప్పాడుగాని, గాలి హోరులో, ఇంజన్ మోతలో నాకు వినపడలేదు.

ప్రతి మలుపుదగ్గరా బస్సు విరిగిపోయేటంత కుదుపు కలుగుతూనే ఉన్నది. వంతెన దూరంగా తెల్లగా కనిపించింది. ఇంకొక మైలుదూరం ఉండి వుండవచ్చు. అప్పుడే అస్పష్టంగా మరొక బస్ హారన్ వినబడింది.

ప్రసాద్ కూడా అదిరిపోయి అవతలి కొండవైపు చూశాడు. రోడ్డు వంతెన దాటగానే కొంచెం దూరం వెళ్లి తర్వాత కొండనుచుట్టి అవతలవైపు అదృశ్యమైపోయింది. మళ్ళీ హారన్ వినబడింది. మాకందరికీ అదే ఆలోచన కలిగింది. 'మాకంటే అవతలి కొండ

(55-వ పేజీ చూడండి)

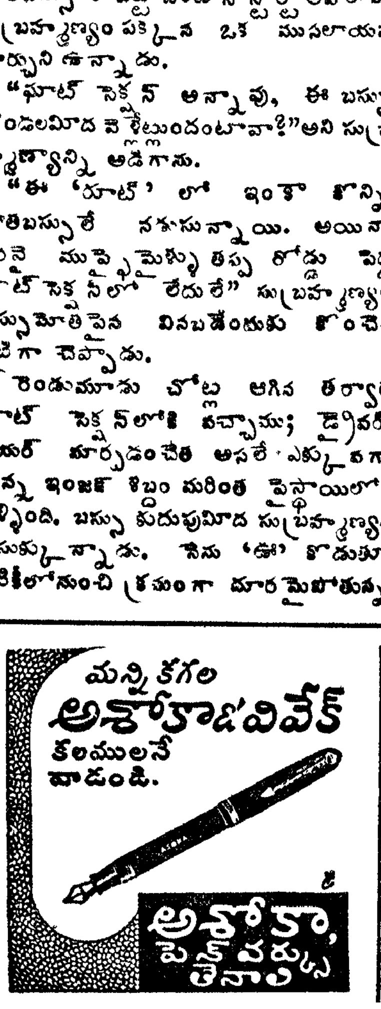

[illegible] 16.

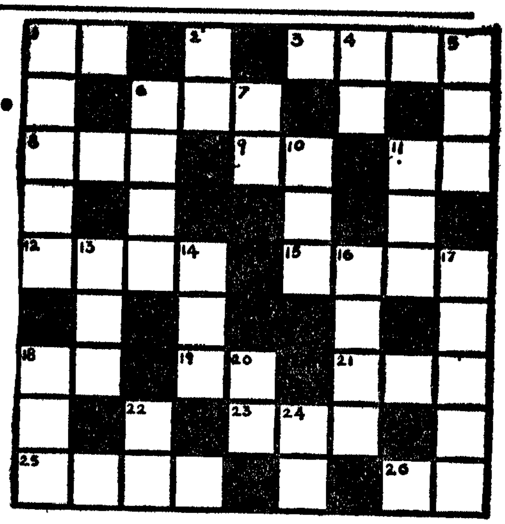

ఆధారాలు

అడ్డం

1 ముఖ్యమంత్రి మొదటిరంగు.
3 ఇంకొకరి ధర్మ పలుకుబడి.
6 మాట్లాడవే! అదే బంగారం.
8 వందలో ఎన్నెని పదులు?
9 శంకరుడిలో అనుమానం కలుగుతుంది.
11 నడిచే నాలుగోవంతు.
12 వదనము మార్చితే తలలో పెట్టుకోవచ్చు.
15 దానితో పాటు ఇదీ మరచిపోము.
18 దీని దానికి ముత్యపుచిప్ప ఎదురుచూస్తుంది.
19 ఇది తిరగే సేచాలు.
21 పదహారు నిలువుకి పాత్రమేగాని ఇది తనికిరాదు.
23 వానరుల తరువాత పుట్టిన మనుష్యులు.
25 తందనా-తందనా-తందనా......ఇవే.
26 తి సేవి కలువు.

నిలువు

1 లేనిపోనిదాను మొదట నీలా ఉంటుంది.
2 కుట్టేది మునగదా! అలాగే ధ్వనిస్తుంది.
4 పిలిచేసారా.
5 పాడ్యమి, విదియ, తదియ...పౌర్ణమి, అమావాస్య.
6 పడమరచూసిన కందు.
7 శంకే తిరగబడితే శిరోజం.
10 పర్వతమార్గం వీక్షించుము!
11 వానకాలు వరదప్రవాహంలో నీటి మార్గం.
13 సవతి ఏర్పాటుచేసే బవ.
14 పరిపూర్ణం కాదు, భాగాలు.
16 మద్దెలతో మొరపెట్టుకొనేది; దంచేది కాదు.
17 అరు నిలువు పండితే ఏమౌతాడు?
18 మొదటి మర్యాద చివర పూర్వకాల ముంది.
20 ముంచానపడ్డ స్త్రీ.
22 కలము తల కొరకదా?
24 రుక్మిణి అన్నగారు ఆమెనుండే పుట్టాడు.

[సవరణ: 15వ నుడికట్టు (గత వారం) అడ్డం ఆధారాలలో 19 బదులు 21 అని గమనించ ప్రార్థన.] ★

15-వ నుడికట్టుకుజవాబులు

ప్ర	వే	శ	రు	సు	ము		చే	
	గు		చి		ని	వ	ద	ము
కం	చు	న	గా	రా		ల్ల		ఖా
	కః			క్ష	య	రో	గ	ము
స్తృ		మో		స		జా		షే
వేం	క	జ	నా	భా			అ	
చ		వ		షి	రా	మా	ము	శే
ము	సి	ము	క్పి		స		ల్యా	
	రి		గ	ణ	భం	గ	ము	లు

★ పాతబస్సు ★

(8 వ పేజీ తరువాయి)

పాతబస్సు వంతెనను ముందుదాటితే? అసలు మలుపు తిరిగి వస్తే!' ఈ వేగంలో ఏమవు తుందో ఊహించలేకుండా వున్నాము. సబ్ ఇన్‌స్పెక్టర్ లేచి ముందుని ప్రయాణీకులను అదుపులో ఉంచడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడు.

హారన్ మళ్ళీ వినిపించింది. సుబ్బయ్య హారన్ నొక్కపట్టాడు. ఒకటి రెండు క్షణాలు మోగి ఆగిపోయింది. అదికూడ చెడి పోయింది. సుబ్బయ్యకు రోడ్డును చూడ డంతో సరిపోతోంది. బయట నుంచున్న డ్రైవర్ ఏలాగో పట్టుకుని వేళ్లాడుతున్నాడు ఒకచేత్తో రబ్బరు హారన్‌ను నొక్కబోయాడు. బస్సుకుదుపులో అది ఊడివచ్చి అతని కాలు బోర్డుమీదనుంచి జారిపోయింది కాని తలుపును పట్టుకొని ఉండడంవల్ల వేళ్లాడుతూ వుండిపోయాడు. నేనూ, ఇంకొక మనిషీ బయటికి చేయిపోనిచ్చి ఎలాగో అతన్ని పైకి లేవదీశాము.

ఒక ప్రయాణీకుడు—ఇందాక అరిచిన అతను—లేచి పిచ్చిగా కేకలు వేయడం మొదలుపెట్టాడు. ప్రసాద్ అతన్ని బలం కొద్దీ ఒకదెబ్బకొట్టి కూర్చోబెట్టాడు. ఆ దెబ్బకి ఆ ప్రయాణీకుడి పన్ను ఊడి నోట్లో నుంచినెత్తురు రావటం చూశాను.

"ఎవరైనా సరే! గొడవ పెట్టారంటే... ను!" అనిభయపెట్టారు. సబ్ ఇన్‌స్పెక్టరుగారు.

మాకూ వంతెనకూ అరమైలుకంటే లేదు, మేమందరం ఊపిరి బిగబట్టుకుని కూర్చు న్నాం. ఇక తరవాతేదేమో అనుకుంటూ ఉంటే ఒక బస్సు మలుపుతిరిగి అటునుంచి రావడం మాకు కనుపించింది సరిగ్గా అక్కడ నుంచి రోడ్డు దట్టమయిన చెట్ల పక్కనుంచి వెళ్లడంచేత మాకేమీ కనిపించలేదు. బస్సు హారన్ మళ్ళీ మోగింది.

సుబ్బయ్య 'స్పీడ్' మరింత ఎక్కువ చేశాడు. స్పీడ్ మీటర్ ముల్లు ఏభైమైళ్ళను దాటడం నాకు కనిపించింది.

వంతెన బాగా దగ్గరకు వచ్చేసింది. అవతలిబస్సు దానికి వందఅడుగులుకూడా లేదు. అప్పుడు నాకున్నూ మమ్మల్ని చూసినట్లుంది. వెంటనే బ్రేక్ వేశాడు కాని ఆగలేదు. పది పదిహేను అడుగులుండగా మేము వంతెనను దాటివేశాము. ఒకవైపు రాసుకుంటూ పోయి ఆ బస్సువైపు జరిగిపోయింది మా బస్సు. మా కళ్లముందు ఆ బస్సు భూతంలాగ పెద్దదయిపోయినట్లనిపించింది. సుబ్బయ్య స్టీరింగ్‌ని తిప్పాడు. అడ్డంగా తిరిగి పెంద్రుకవాసిలో తప్పి ఒక చుట్టుచుట్టి కొంతదూరం వెళ్ళి ఆగాము. సరిగా వంతెన మీదకు వెళ్లి ఆగింది రెండోబస్సు.

* * *

వారం రోజుల తర్వాత నేనూ, సుబ్రహ్మణ్యమూ తిరిగి వస్తూవుంటే రామలింగం చెప్పాడు, సుబ్బయ్య మళ్ళీ డ్రైవర్ కావాలనుకుంటున్నాడనీ, సబ్ ఇన్‌స్పెక్టర్ గారు అతనికి అన్నివిధాలా సహాయం చేస్తున్నారనీ. ★